

Hóast útbrend og umvæld av nýggjum — framvegis ikki brandtryggjað!

Vóru Sólborg og Sigurfarið brandtryggjað á sinni vóru skaðarnir avmarkaðir

Orð: Jan

— Eg ivist ikki í, at vóru manningarrúmini á Sólborg og Sigurfarinum, sum høvdu rættiliga stóran brandskaða fyri nøkrum árum síðani, brandtryggjað, so høvdu skaðarnir ikki verið so stórir.

Hetta sigur Hans Christensen frá Danska Skipasýninum í samrøðu við Sosialin. Síðani hesar skaðarnar eru skipini umvæld av nýggjum. Men tey eru enn ikki brandtryggjað. Manningarrúm eru gjørd úr sama eldfima tilfari sum frammanundan.

Hans Christensen sigur, at lógin krevur ikki, at manningarrúm á fiskiskipum skulu brandtryggjast, men tað verður kravt av farmaskipum.

Um fiskiskip áttu at verið brandtryggjað heldur Hans Christensen er ein samfelagsligur spurningur. Tað skal Skipasýnið ikki avgera.

Ein av uppgávnunum hjá Skipasýninum er eisini at hava eftirlit við, um tryg-

arviðurskiptini umborð á fiskiskipum eru sum tey eiga.

Í hesum sambandi hevur verið framtíð í grein í Sosialinum, at tryggleikaviðurskiptini umborð á føroyskum fiskiskipum helst ikki eru so góð, sum tey annars áttu at verið.

Vit spurdu fyrst Hans Christensen, um hetta er beint!

— Fyri tað fyrsta má eg siga, at eg havi ikki varhugað av, at trygdarviðurskiptini umborð á føroyskum fiskiskipum eru verri enn umborð á donskum fiskiskipum. Tað er eisini skeiðt at siga, at trygðin umborð á fiskiskipum er vánalig. Kanska er tað tvørturímóti. Fiskimenn

hava jú royndir og vitan um, hvussu ein eigur at bera seg at umborð á einum fiskibáti. Manningin er sera trygdarbevíst.

Hans Christensen nevnr her sum dømi, at tá nýggju gummibjargingar bátarnir komu á marknaðin, vóru fiskimenn teir fyrstu at goðtaka teir. Teir sóu jú beinanvegin, at hesir bátar kundu betra munandi um trygd teirra.

Fiskimaðurin stóran kunnleika um sítt skip

— Bæði á farmaskipum og

ferðamannaskipum verður kravt av manningini, at hon hevur trygdarvenjingar av og á. So er ikki umborð á fiskiskipum. Heldur tú tað er rætt?

— Tað átti nokk at verið eitt krav umborð á fiskiskipum eisini. Men eg haldi ikki, at hetta er ein stórur missur. Tí oftani hava fiskiskip eina stórri traditión fyri at hava tryggleikaviðurskiptini í lagi. Manningin umborð á einum fiskibáti hevur nevniliga oftani nógv stórri kunnleika um sítt skip enn manningin umborð á einum farmaskipi. Nógvir fiskimenn sigla jú við tí sama skipinum í nógv ár, meðan manningin umborð á einum farmaskipi verður útskipt í heilum.

Og hetta at sigla við tí sama skipinum í longri tíð hevur ómetaliga nóg at siga fyri tryggleikan umborð.

Hans Christensen heldur tí at tað er heilt burturvíð at siga, at trygðin umborð á einum

fiskiskipi er á munandi lægri støði enn á einum farmaskipi.

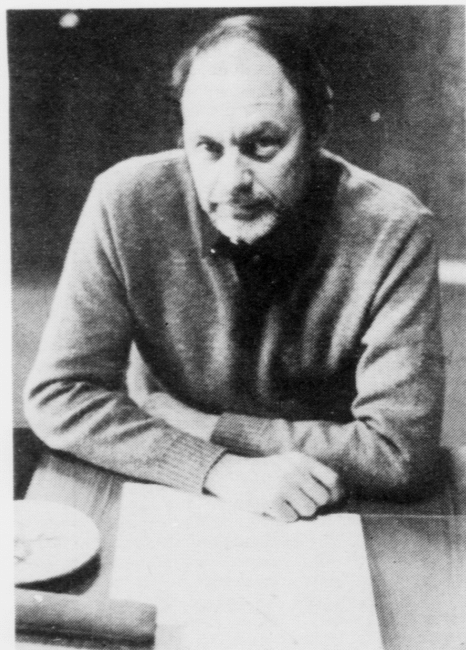
— Tó má eg siga, at tað altið eigur at verða roynt at bota um tryggleikan. Í hesum sambandi eigur Skipasýnið eisini at vera við. M.a. við at ráðgeva maskinmenn og skiparar í, hvussu hetta best kann gerast. Tað verður eisini gjørt alla tíðina. Tí hetta er júst ein stórur partur av arbeiðinum hjá Skipasýninum.

— Røkir Skipasýnið hesar uppgávur nógv væl?

— Eg haldi ikki, tað er orsök til at halda, at Skipasýnið ikki røkir sínar uppgávur til fulnar.

Eg skal onga mein-ing hava...

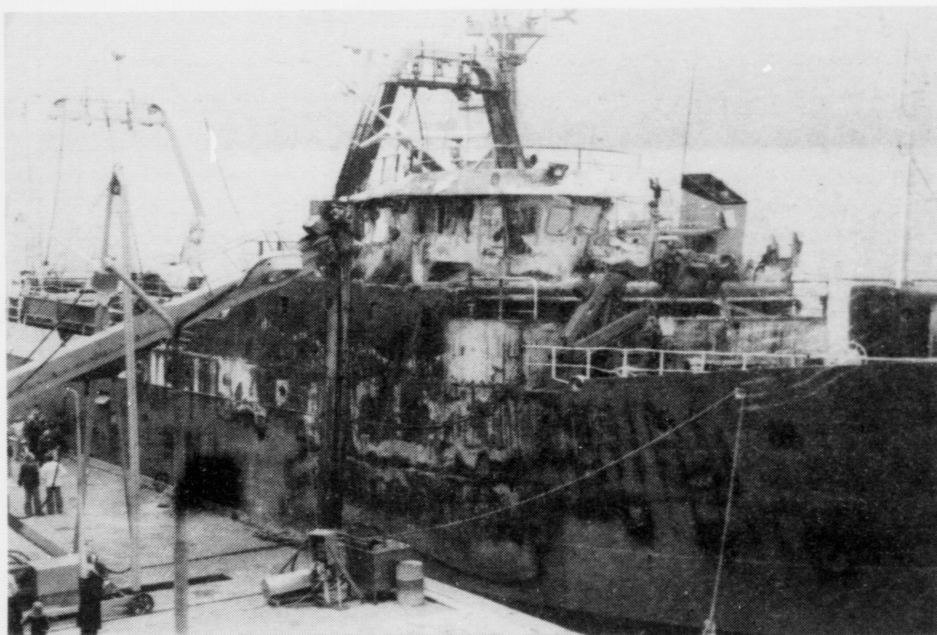
— Men vit vita, at lóggávan setur strangari krøv til tryggleikan umborð á einum farmaskipi enn á einum fiskibáti. Heldur tú, at lóggávan eigur at verða broytt soleiðis, at hon í eins stóran mun

Hans Christensen frá Statens Skibstilsyn

Brandtrygging

Við brandtrygging skilst, at manningarrúmini umborð á skipi eru gjørd úr ávísam tilfari, sum ikki brennur.

Sólborg, tá eldur kom í skipið í 1979. Høvdu manningarrúm verið brandtryggjað var skaðin helst munandi minn. Skipið varð einni umvæld og heldur ikki tá, varð tað brandtryggjað